

Bibelstudium • Efesierbrevet

Träff	Text	Ämne
	1:1–6:24	Efesierbrevet
1	1:1–14	Till de heliga i X-stad
2	1:15–23	Förbön
3	1:15–23	Bön tillsammans
4	2:1–10	O liv som blev tänt
5	2:11–18	Ett nytt medborgarskap
6	2:19–22	Verklig uppbyggelse
7	3:1–13	Paulus legitimation
8	3:14–21	Genom Anden
9	4:1–6	Det praktiska livet börjar
10	4:7–16	Om nådegåvor, utrustning och tjänster
11	4:17–32	Nya människor
12	5:1–20	Att leva i ljuset
13	5:21–33	Äktenskapets hemlighet
14	6:1–9	Barn/föräldrar och tjänare/herrar
15	6:10–18	Helrustning från Gud
16	6:19–24	Bön och omsorg

Materialet ägs av Credo och gjorts för Credo Lund.

Författare: Eskil Hofverberg och Thomas Holmström

Referenslitteratur:

Hedegård, Saarisalo: *Biblisk uppslagsbok*. EFS-förlaget

Pleijel: *Guds väldiga styrkas kraft – en vandring genom Efesierbrevet*

Tyvär är böckerna utgånga men många har dem.

Efesierbrevet

Efesierbrevet skrev Paulus troligen som en rundskrivelse till församlingarna i Mindre Asien (nuvarande Turkiet), där Efesos var provinshuvudstad. Det skulle förklara dels att brevet inte innehåller några hälsningar till enskilda personer, dels att orden ”i Efesos” saknas i de äldsta handskrifterna.

Efesos var en mycket rik och betydande stad i det romerska imperiet. Staden var berömd för sitt stora tempel, tillägnat Artemis (Diana) – ett av världens sju underverk.

Paulus besökte Efesos under både sin andra och sin tredje missionsresa. Läs om Paulus kontakter med Efesos i Apg. och jämför gärna med en karta över hans missionsresor (längst bak i bibeln). Apg. 18:18–21, 19:1–10, 11–20, 21–40, 20: 16–38 (Läs eventuellt olika avsnitt och återberätta för varandra.)

Det framgår av Efesierbrevet att det är skrivet av en fängslad Paulus (3:1, 4:1, 6:20). Mest sannolikt är att det rör sig om fångenskapen i Rom, något av de första åren på 60-talet. (Apg. 28:16, 30 f), då också Filipperbrevet, Kolosserbrevet och Filemon skrevs. De två sistnämnda skickades i så fall med samma budbärare som Efesierbrevet. (Ef. 6:21, Kol. 4:7).

BREVETS INNEHÅLL

Som så många av Paulus brev innehåller Efesierbrevet två delar. Först en del som huvudsakligen innehåller undervisning om frälsningen i Kristus och vad den innebär, sedan följer ett avsnitt med

förmaningar till församlingarna och mera konkret vägledning (med evangeliet, Kristi hemlighet, som utgångspunkt). Mellan vilka kapitel går gränsen mellan dessa huvudavsnitt?

Efesierbrevet är församlingsbrevet framför andra och handlar mycket om den kristna gemenskapen och vårt beroende av Kristus. Hur nära, ja helt, vi är förenade med Kristus visar bl. a. uttrycket ”i Kristus” som präglar hela brevet. (i NT-81 i bland översatt med ”genom Kristus”). Se t.ex. Den inledande lovprisningen 1:3–14 (en enda mening i grundtexten!).

Vilka bilder av den kristna gemenskapen/församlingen använder Paulus i följande verser? 1:22–23, 2:19, 2:20, 2:21, 2:22, 5:25.

Genom budskapet i detta brev vill Gud ge oss en ny vision och inspiration till att leva vårt kristenliv i gemenskap, som en organism, en kropp där det nya livet pulserar i alla lemmar, Gud till ära.

Samtala en stund om de olika kristna gemenskaper ni är delaktiga av. Vad betyder Du? Vad skulle det kunna betyda? Vilken funktion har just Du? Vad innebär den här bibelstudiegruppen? Avsätt tid till bön.

Till de heliga i X-stad

Efesierbrevet 1:1–14

Det är omkring år 60. I Rom sitter Paulus som fånge. Men han lever fortfarande med de många församlingar han besökt. Nu går hans tankar till några församlingar i Mindre Asien med Efesos (se en karta) som centrum. Han har varit där både på andra och tredje missionsresan, och nu är han angelägen om att de ska få fortsätta att växa I KRISTUS. Han måste börja med att visa på vilken grund det hela är byggt. Grunden för de heliga i Efesos ... och i X.

Fokus: Det är inte vilket underlag som helst vi bygger på. I den här texten för Paulus fram tre saker (se samtal) för att verkligen betona, att vi har en grund som håller.

SAMTAL

1. Redan innan världen skapades tänkte Gud på en frälsningsplan i Kristus v. 4. Detta faktum var för Paulus ett skäl till verklig trygghet – alla människor skulle kunna säga: jag är utvald i Kristus.
 - a. Observera drivkraften till och syftet med Guds räddningsplan i v. 5.
 - b. Lägg märke till att Gud är suverän i sitt handlande, v. 5, 9 och 11.
2. Guds plan fullbordades i Jesus på korset, v. 7. Härigenom lades själva grunden för den kristna församlingen. Paulus anger både priset för och måttet på förlåtelsen. Vilken självavård kan vi hämta ur detta?

3. Förutom själva grunden, försoningen, pekar Paulus på ytterligare ett skäl till frälsningsvisshet, den utlovade (!) helige Ande, v. 13. Han beskriver Honom som ett insegel, ett sigill, v. 13 och en underpant, handpenning, förlovningsring, v. 14. Vilken kan poängen vara i dessa uttryck?

SAMMANFATTNING

I dessa verser som vi gått igenom målar Paulus upp en bild av Gud. Se hur den treenige Guden lyser fram i de olika delarna av grunden, och hur varje del får Paulus att sluta i lovsång! V. 6, 12 och 14.

TILLÄMPNING

”Redan innan världen blev till var jag påtänkt av Gud”. Samtala om värdet och meningen med våra liv utifrån Guds tankar för oss.

När grunden tycks vackla blir vi lätt förtvivlade eller förställer oss som om allting vore bra. För oss pekar Paulus på Andens egen-skaper. Vilken kan vinsten vara med detta?

Paulus har förklarat Guds frälsningsplan i en enda lång lovsång. Vad har vi hittat i texten, som kan tända lovsången hos oss? Praktisera!

Förbön

Ef. 1:15–23

I inledningen berättar Paulus för efesierna att de är utvalda, renade och välsignade av Gud genom Kristus. Allt är på något sätt redan förberett och färdigt, och som tecken på detta har Gud gett dem den helige Ande. I detta utgångsläge tar Paulus ny sats: ... DÄR-FÖR ...

SAMTAL

Paulus börjar med att tacka för efesiernas tro och kärlek. Deras tro riktar sig mot Herren Jesus men vilka är de som efesierna älskar?

Tackandet övergår i en bön om att efesierna ska bli förnyade så att deras tro får ”öppnade ögon”. Vad är det de behöver få syn på? Jo...

1. *Hoppet*

Paulus har nämnt deras tro och kärlek men ber nu att de ska få syn på hoppet. Vad skiljer hoppet från tron? Vad är det man ska sätta hopp till?

2. *Arvet*

Arvet kallas rikt och härligt. Vad får de ärva? När får de ärva? Läs på nytt verserna 11–14 och lägg märke till hur ARV och HOPP hänger samman.

3. *Kraften*

Lägg märke till vems styrkan är. Vem är den till för? Varför är det viktigt att efesierna upptäcker den?

Paulus bön mynnar ut i en lovsång till den uppståndne Kristus, Herre över allt och alla. Vad innebär det att han är Kyrkans huvud?

TILLÄMPNING

Tackar du för kristna syskon i din närhet? Paulus bad för efesierna, Finns det någon som ber för ... ELM-Syd? ... bibelstudiegruppen? ...dig?

Paulus jämför kraften i Kristi uppståndelse med kraften med vilken Gud verkar för oss som tror. Vad kan hända i Kristi kyrka om Gud skulle få ”friare spelrum”?

Om vi alla är lemmar i Kristus så är han ert huvud och ni hans kropp. Be till honom och tacka honom!

Bön tillsammans

”Bönens verkliga syfte är att man medvetet skall sätta Gud i centrum och glömma bort sig själv och det intryck man gör på andra.”

Många av oss har varit med på flera studier om bön. Vi har lärt oss att bön är samtal med Gud. I bibeln finner vi också åtskilliga löften om bönesvar. Vi har alla olika erfarenheter inom bönen området.

De flesta av oss tror på bönen makt, men på något sätt verkar det bli lite knepigt när vi kommer till praktiserandet. Det kan ta emot att tala med Herren ibland, ja t.o.m. i långa perioder, trots vetskapen om att Han längtar efter att få ”rå om oss” i en stilla bönestund.

Vi människobarn vill så gärna imponera på andra människor. Vi gör vårt bästa för att ingen skall se oss sådana vi egentligen är. Detta märks även inom bönelivet. Vi kanske tänker mer på hur vi ber, vilket intryck vi ger, istället för på vad och till vem.

Kanske kan detta tillfället användas till att ventileras vars och ens tankar om bönen. Försök att vara ärliga mot varandra! Det inledande citatet är hämtat från Rosalind Rinkers bok ”Bön – samtal med Gud”. Hon talar om glädjen över att be tillsammans, liksom de svårigheter som kan förknippas med gemensam bön. Läs gärna vidare i den!

Anna i ”Herr Gud, det är Anna” av Fynn säger att: ”Detta är det konstiga med herr Gud att trots att han är alltings centrum –

väntar han utanför oss och knackar på dörren för att komma in. Det är vi som öppnar dörren. Herr Gud bryter inte upp den och går in, nej, han knackar och väntar.”

Vår far väntar på att vi skall komma inför Honom med allt som gläder och tynger oss. ”Gud väntar på vår bön, ty Han vill så gärna ge oss gåvor”. (Moder Basilea Schlink)

SAMTALA KRING:

Vad tycker du om att be tillsammans med andra?

Har det någon betydelse hur stor gruppen är? Om ni ber högt eller tyst?

Har du några hinder mot att be högt i en grupp? Vilka?

Använder du ett speciellt bönespråk?

Finns det något som talar mot gemensam bön? Vad vill Jesus säga med Matt. 6:5–8, Mark. 1:35?

Vad är det som talar för att be tillsammans överhuvudtaget? Läs Matt. 18:19–20.

Där finner vi löften, dels om Jesus närvaro när vi samlas i Hans namn, dels om bönesvar när vi kommit överens om att be över något.

Ytterligare ”poäng” kan plockas fram. När jag ber tillsammans med andra får jag vara med och lyfta fram andras bördor, samtidigt som jag får hjälp att bära mina.

Herren kan använda någon annan i gruppen till att formulera eller leda den bön som jag själv har svårt att uttrycka. Jag kan bli påmind om nya böneämnen som Gud vill att jag skall tala med Honom om. Vår Herre gläder sig över när vi kommer inför Honom och vill prisa Hans namn, eftersom Han är värd alla tillbedjan.

Riktas din bön medvetet till en person i treenigheten? Spelar det någon roll till vem du vänder dig? Joh. 5:22–23, 15:26.

Berätta gärna om hur din bön förändrats genom åren, om tillfäl-

len då du jublat i bönen liksom då det varit svårt att be. Dela med dig av hur du har hanterat dina sinnesstämningar inför bönen.

Rink berättar om glädjen i samtalsbönen. Precis som ordet säger är det frågan om att föra ett samtal i gruppen, där samtalspartnern är Herren själv. Någon i gruppen börjar be för något. Sedan fortsätter den eller de som också känner att de skall be för samma ämne/person till det känns ”färdigbett”. Bed att Guds ande skall leda samtalet vidare. Tystnaden betonas även i den gemensamma bönen så att vi kan höra Herren tala till oss. Rom. 8:26–27. Det är ju inte heller de många orden som gör bönen utan hjärtats innersta önskan. ”Ibland hör du kanske någon bedja med stor kraft och frimodighet, medan du själv knappast kan få fram några få stapplande ord. På grund av detta är du färdig att klandra dig själv och prisa den andre, som om en nyckel med förgyllning skulle öppnas dörren bättre.” William Gurnall

BÖNELÖFTEN:

Job 22:27, Mark. 11:24–25, Joh. 14:12–14, 15:7, 16:24. Apg. 12:1–17, Fil. 4:6–7, 1 Joh. 5:14–15, Jak. 5:16–18.

O liv som blev tänt

Ef. 2:1–10

Paulus försätter sin undervisning. Guds frälsningsplan, som han lagt ut i lovsången i brevets inledning (1:3–14), kommer tillbaka här. Men nu skildras den inte först och främst ut Guds synvinkel, utan här ses den från mänsklighetens horisont. Gud griper in för att förändra vår livsinriktning, och Han gör det på sitt sätt.

I texten ska vi följa ingripandet efter en tidsaxel, det gamla tillståndet, förändringen och det nya livet.

Vi var ...

Paulus börjar med att måla upp en mörk bild av människan utan Gud. Vilka utmärkande drag tar han fram? Vad är hennes drivkraft, och vad blir slutet?

Men Gud ...

I denna situation griper Gud in. Vad är Hans drivkraft? (v. 4) och vad blir följden? (v. 5). Vad har Gud gjort med Jesus Kristus (v. 5, 6)? Har du sett att detta faktiskt sägs om oss också.

Vi är ...

Vad är grunden för vår nya position, och vad är det inte (v. 8, 9)?
Läs noga!

Vi är alltså frälsta av ... (v. 8), genom ... (v. 8), i ... (v. 10), till ... (v.10).

TILLÄMPNING

1. Köttets begärelse (v. 3) är utmärkande för det gamla livet. Uttrycket vandra i begärelse kan förklaras med orden ohämmat följa begärelsen. Också det nya livets människor känner av begärelser. Stämmer förklaringen ”ohämmat följa” en kristens nu-upplevelse av begärelsen?
2. Som kontrast till den gamla vandringen talar Paulus om en ny vandring i goda gärningar (v. 10). Han använder ett vitt begrepp: till goda gärningar (inte bara: till evangelisation). I vers 10 finns fler krampupplösande uttryck. Lägg märke till dem! Samtala om vår vila och aktivitet utifrån sammanhanget v. 7–10!
3. En del kristna tycks mer uppenbart ”vandra i förutberedda gärningar” än andra. Vilka kan orsakerna till detta vara?

Ett nytt medborgarskap

Ef. 2:11–18

Genom historien har Gud handlat genom Israel. Han var nära sitt folk, och de fick vara medborgare i hans rike. Avgränsningen mot andra folk var skarp.

Men nu har något hänt. Relationerna har förändrats, för genom Guds handlande i Kristus har mer än en mur raserats. Grunden har lagts till ett nytt medborgarskap. Gamla gränsdragningar får inte längre vara ett hinder.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Innan ”hedningarnas” medborgarskap i Kristus blev ett faktum, kunde deras situation beskrivas i flera negativa termer. Försök att komma åt innebörden i dessa (v. 11 och 12)!
2. Lyft in samma verser i vår tid och samtala om i vad mån dessa beskriver icke-kristnas situation!
3. Enligt v. 14–16 har Jesus lagt grunden för det nya medborgarskapet genom flera avgörande gärningar. Vilka?
4. Ordet frid – ett huvudbegrepp i det nya medborgarskapet – förekommer fyra gånger i avsnittet (v. 14, 15 och 17). Sök att ge ordet dess rätta innebörd utifrån sammanhanget! Jämför med eng. peace.
5. Det nya medborgarskapet skapar förutsättningar för ändrade relationer människor emellan. På vad sätt påverkar detta t.ex. ”etablerade” kristnas syn på

”nykristna” – och vice versa? Vad är grunden för kristnas gemenskap?

Paulus avslutar avsnittet (v. 18) med att peka på en ny plats för kristen gemenskap. Samtala om den – och praktisera!

TIPS FÖR FÖRBEREDELSEN

Artikeln Medborgarrätt i *Biblisk Uppslagsbok* samt Rom. 9:3–4 om israeliternas privilegier.

Verklig uppbyggelse

Ef. 2:19–22

Dagens avsnitt är kort. Ändå kan Paulus utveckla två tankelinjer, som bygger på undervisningen i det föregående. Den ena gäller det nya medborgarskapet och Guds husfolk, den andra Herrens byggnad. Paulus varierar uttrycken för byggnaden, han talar om ett heligt tempel och om Guds boning.

Undervisningen, som komprimeras i fyra verser, har haft den största teoretiska och praktiska betydelse för kristna i alla tider och bör ha det också för oss...

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Vad består byggnaden av? (v. 19). Jämför vad som sägs om ”byggstenarna” i v. 12.
2. Vad är grunden för byggnaden? (v. 20)
Vilka funktioner har Jesus i byggandet (v. 20–21)? Använd gärna byggtermer i svaret!
3. Se hur ordet ”uppbygga” används i texten (v. 20, 21, 22).
”Hur bygger du upp templet?” Jämför med vem som bygger i texten. Vilken är tidsplanen för bygget? (dåtid, nutid, framtid).
4. Vad betyder det att vi blir sammanslutna i Herren? Varför kan det också betyda smärta?
5. Vilket är syftet med byggnaden? ”Sug” en stund på orden ”en Guds boning”! Vad betyder det för mig, att jag är en av delarna i detta tempel

- a. för min frimodighet?
- b. för mitt sätt att leva?
- c. för mitt sätt att se på mina kristna syskon?

6. Vad får Paulus undervisning om byggnadens grund och enhet för följer för den kristna gemenskapens inriktning?

TIPS FÖR FÖRBEREDELSEN:

Pleijels förklaring av hörnsten (sid. 40). Tankar kring templet, se 1 Kung. 8:10–13, 27–29.

Paulus legitimation

Ef. 3:1–13

Paulus har i de inledande kapitlen försökt förklara för oss vilken totalförändring Gud åstadkommit i Kristus. Flera av de trådar han följt vävs in också i detta avsnitt.

Men nu går han ett steg längre. Han har djärvheten att våga se sig själv i Guds stora plan. Det ger honom perspektiv på sin livsuppgift. Så mycket perspektiv, att inte ens det faktum att han sitter i fångenskap och skriver betyder något. Här finns en del för oss att lära av Paulus. Vi ska i dessa verser försöka finna, hur det kan vara möjligt att se på sig själv på detta sätt.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Paulus talar om sitt uppdrag (v. 2), sin uppenbarelse (v. 3) och sin utrustning (v. 1). Dessa tre saker har åtminstone ett gemensamt drag. Vilket?
2. Aposteln är inte ensam om sin uppenbarelse. Vilka kriterier har han på att det som uppenbaras genom honom är sant (v. 3–5)?
3. I Paulus beskrivning av sig själv finns två till synes motsatta sidor (v. 1, 8).
Kan vi känna igen oss själva i den beskrivningen? Gör er en bild av vad som skulle hända – enskilt och i gruppen om utrustningssidan blev lika markerad som svaghetsidan.
4. Vilket är Paulus uppdrag (v. 8, 9)? Är det inte en omöjlig uppgift? Det svårbegripliga och svårförklarliga i den kristna tron

minskar inte Paulus iver att föra ut den. Har vi något att lära oss på den punkten?

5. Paulus går vidare till församlingens funktion. Vilken är den enligt v. 10? Förändrar svaret på den frågan vår syn på församlingen? Jfr v. 12.
6. Avsnittet omramas av tal om lidande (v. 1, 13). Vad är det som slutligen betyder något för Paulus?

Genom Anden

Ef. 3:14–21

Paulus blir så ivrig när brevet skrivs att han nästan tappar tråden. Det verkar som han gör en ansats i början av kapitlet ("Därför...") att be att uppbyggandet av församlingen, som han just talat om, ska bli en verklighet. Men så bubblar han ut i ett avsnitt om sitt eget uppdrag, innan han kommer tillbaka till det han ville ha sagt. För han vet att det inte räcker bara med kunskap om uppbyggandet. Det måste ske genom tillväxt inifrån, och därför ber han nu om detta. Vi får se något av bönens innersida och vad tillväxt egentligen innebär.

UPPTÄCKTSFRÅGOR

1. Avsnittet utgörs av en bön (v. 14–19) som övergår i lovsång (v. 20–21).
 - a. I början gör Paulus klart för sig vem han talar till (v. 14, 15). Vilken funktion har det för hans bön?
 - b. Vad ber han för allra först (v. 16)?
2. Kraft är ett laddat ord, som kan missförstås och missbrukas. I vers 17 ber Paulus för ytterligare två saker, som sätter Andens kraft in i ett rätt sammanhang. Vilka?
3. Aposteln tänker i sin förbön på större trosupptäckter. Vilken kan poängen vara med uttrycket "tillika med alla de heliga"? Jämför med Kol. 2:2 f.
4. I vers 19 anger Paulus måttet på Kristi kärlek (se även v. 18!).

Samtala om och meditera över detta!

5. När aposteln börjar lovsjunga (v. 20, 21) överskrider han nya gränser. Vilka? Vart kommer han till slut i sin lovsång?

TILLÄMPNING

1. Tillväxt är ett positivt ord som en del av livet med Gud, men kan ibland upplevas som ett krav. Finns det punkter där vi måste bekänna, att vi sitter fast? Hur finns det möjlighet att komma vidare? Se en gång till i v. 16 vad det är som ger växten!
2. Hur upptäcker vi djupheten i Guds kärlek? Jämför bilden med rötterna, som tränger ner (v. 17–19). Vad betyder det för växten, när rötterna kommer djupare? Kan det vara bra för trädets utveckling att stå där det blåser lite?
3. I det vi just nu ber för känner vi av begränsningar både med tanke på oss själva och det vi ber för. Tänk på vad som skulle ske, om Gud fick bryta igenom de begränsningarna!

Det praktiska livet börjar

Ef. 4:1-6

Vi har kommit halvvägs i Efesierbrevet. Paulus har koncentrerat lagt fram den kristna tron i kap. 1-3. Vid två tillfällen (1:15-23 och 3:14-21) har han flödat över, hans undervisning har övergått i förbön och lovsång. Början på dagens avsnitt markerar gränsen till något nytt. På grundval av det som Paulus sagt (Så....) förmanar han till ett liv som ligger i linje med detta. När han nu börjar på något nytt, kan vi vänta, att han först lägger fram det som mest ligger på hans hjärta. Han gör så också med tanke på att han har många viktiga saker att säga...

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Hur knyter Paulus i vers 1 samman vardagslivet med tron?
På vilket sätt är uttrycket ”en fånge i Herren” en beskrivning på en riktig vardagskristendom?
2. Översätt ”egenskaperna” som ställs fram i vers 2 till hur de praktiskt tar sig uttryck!
Varför tar Paulus fram just dessa sidor?
3. Kärleken som nämns är *agape* (= Guds kärlek). Vad säger det om hur denna fördragsamhet ska komma till stånd? Jämför med det namn som Paulus ger enheten i vers 3.
4. Hur kan man se av vers 3 att Paulus är medveten om att denna enhet inte kommer automatiskt?
5. ”De som är med i min gemenskap ger mig ingenting längre”.

Testa det uttalandet i förhållande till undervisningen i vers 2 och 3!

6. Eftersom vi har en Ande ska vi också vara en kropp (v. 4).
Vilka är de övriga sakerna som tas fram i verserna 4 och 5, och som alla kristna har gemensamt?
7. Orden i verserna 5b och 6 avrundar och knyter ihop avsnittet.
De utgör en kort betraktelse över vem Gud är.
Samtala om den kristna enhetens möjligheter sedda från det perspektivet!

Om nådegåvor, utrustning och tjänster

Ef. 4:7–16

Dagens avsnitt handlar om den enskilde kristnes utrustning. Paulus vet, att det kan vara ett känsligt kapitel, en orsak både till mot-sättningar och avund-sjuka. Därför har han först i de sex första verserna av kapitlet gjort allt han kunnat för att betona vikten av enhet. Utan den kan ingen komma till sin rätt, men i enheten finns det olika uppgifter och utrustningar. Dessa tar nu Paulus fram för de kristna i Efesos så att de ska kunna glädja sig över både enheten och mångfalden. Ha de två sidorna i åtanke vid genomgången av denna text och med tanke på din/vår uppgift.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. När nådegåvorna kommer på tal blir en fråga alltid aktuell: vem får nådegåvor? Sök efter det svar vers 7 ger!
2. Ibland ses nådegåvorna som något isolerat och frikopplat från den kristna tron i övrigt. Hur kopplar Paulus nådegåvorna till trons centrum i verserna 8–10?
3. Nådegåvorna, utrustningen och tjänsterna har i de olika kristna traditionerna låsts fast i trånga scheman. I verserna 11 och 12 låter Paulus något av variationen och rikedom flöda fram. Vad kan varje enskild människa få av att möta den rikedom? Hur kan t.ex. en evangelist och herde komplettera varandra?
4. Ofta har likhetstecken satts mellan andlig utrustning och ”lyx-utrustning” för självhävdelse och andlig njutning. På vad sätt

korrigerar Paulus en sådan uppfattning i vers 12?

5. Vilket är det tredelade målet för uppbyggelsen enligt vers 13, som syftar till att vi blir fullvuxna. På vilka sätt är vår växt mot målet en motvikt mot de företeelser, som antyds i vers 14?
6. a. Hur ser Paulus på varje enskild lems plats och funktion enligt verserna 15 och 16?
- b. Vilka blir följderna för kroppen (vår kristna gemenskap) när nya lemmar kommer på plats och börjar fungera?
- c. Vilket evangelium innehåller vers 16 för den som säger: den uppgift som jag har fått kommer jag inte att klara av?

BÖN

Herre Jesus Kristus, visa mig den uppgift jag ska ha i Din kropp, utrusta mig för den och låt Dina nådegåvor alltmer få komma i funktion i vår gemenskap. Amen.

TIPS FÖR FÖRBEREDELSEN

Artikeln Nådegåvor i *Biblisk Uppslagsbok*.

Nya människor

Ef. 4:17–32

Att vara kristen är att vara insatt i en gemenskap med helt nya möjligheter i Kristus, det har första delen av kapitlet visat. Men en ny gemenskap måste bestå av nya människor, och nu fortsätter Paulus att förmana just med tanke på detta. Det är fråga om genomgripande förändringar. Om vi tänker på att det inte bara är de andra han förmanar utan att han här sätter pekfingret på mig, så kanske det kan bränna till lite i den här texten. För om det som står här verkligen är menat på allvar, så är det nya Kristus-livet något radikalt och minst sagt omvälvande...

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Texten är lång och bitvis ganska krånglig i språket. Försök därför att kort berätta vad den handlar om. Sätt t.ex. rubriker över de olika delarna (v. 17–19, 20–24, 25–30, 31–32) för att få överblick.
2. Paulus tar i ordentligt i v. 17. Med vilken auktoritet förmanar han?
Vilken är huvudpoängen i förmaningens innehåll?
3. Inriktningen på livet före och efter mötet med Kristus ställs fram i stark kontrast.
 - a. Vad utmärker hedningarnas levnadssätt? (v. 17–19).
Vilken av dessa saker är själva roten till det onda?
 - b. Hur kan församlingens medlemmar veta något om hur de ska

leva (v. 20–21)? Varför kan de inte fortsätta att leva som förut sedan de hört och lärt om Jesus?

- c. Hur uttrycker Paulus förvandlingen i v. 22–24?
- d. Det nya livet beskrivs i v. 23–24. Se vad som står om ”sinnet” i v. 23 i kontrast till v. 17. Jämför resultatet av de två livsprinciperna i v. 22b och 23! Hur kan denna omsvängning vara möjlig (v. 24)? Jämför det som utmärkte den gamla människan med det som sägs i v. 24 om den nya!
4. Paulus ”tillåter” vrede enl. v. 26. Vilka inskränkningar kommer han med i samma och följande vers? Vad ska vi säga om vrede som lagras inom oss?
5. Aposteln tillsäger var och en att sluta stjäla. Vilken form av ”gottgörelse” pekar han på? Vad kan vi utifrån denna vers säga om försoningens räckvidd och arbetets värde?
6. Förmaningen i v. 29 glider vi lätt förbi. Men Paulus kopplar den till en tillspetsad uppmaning i följande vers. Hur ska vi alltså se på vårt lättvinliga tal?
7. De negativa sidorna av jaget som utvecklas i v. 31 kan liknas vid en komposthög, som jäser och till slut exploderar (Pleijel). På vad sätt motverkar handlingsprogrammet i vers 32 den explosionen?

Att leva i ljuset

Ef 5:1–20

I dagens textavsnitt skriver Paulus att ”ni var mörker men nu är ni ljus”. Det står inte ”ni borde vara ljus. utan det står: ”ni är ljus, precis som Jesus säger: ”Ni är världens ljus”. Ändå finns det så mycket som ständigt vill dra oss bort från Gud. En del av detta tas upp idag, tillsammans med uppmaningar hur vi bör leva som ljusets barn.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Vad är otukt?
2. Hur är det egentligen med vårt tal – är det alltid fritt från oansändighet och tanklöshet lättsinne? Brukar vi överhuvudtaget tänka på hur allvarligt detta är?
3. Det står att vi alltid ska tacka Gud. Diskutera om problem som kan uppstå. Hur ska man göra vid tillfällena då man inte känner någon tacksamhet?
4. Vad innebär det att leva som ljusets barn?
5. I vers 11 talas det om ”mörkrets ofruktsamma gärningar” Anstränger vi oss att avslöja dessa? Vilka problem kan detta vara förknippat med? Hur kan vi gå till väga?
6. Tänker vi på att den tid som är kvar kan vara mycket kort? Tar vi vara på alla tillfällena?
7. Hur ska vi kunna förstå vad som är Herrens vilja?
8. Kan vinet i vers 18 beteckna något annat än ”vanligt” vin?

9. Vad blir resultatet om man låter sig uppfyllas av Anden? Kan man finna ett svar i texten? (Se även Giertz översättning.)

Äktenskapets hemlighet

Ef. 5:21–33

Det kristna livet, vandringen, är temat för Paulus i Efesierbrevet 5: ”... vandra i kärlek, såsom Kristus älskade er och utgav sig själv för oss ...”. Jesu utgivande kärlek är själva förutsättningen för det kristna vardagslivet. Andeuppfyllelsen är en annan drivkraft, som Paulus räknar med. Den leder både till lovsång och andlig disciplin. En kristen uppmanas att ta avstånd från det som är ont, uppmuntras att pröva Guds vilja och leva i Hans ordningar. Sedan Paulus presenterat dessa tankegångar, konkretiserar han dem på olika områden och lyfter fram äktenskapets hemlighet...

SAMTAL

1. Ordet ”underordna” klingar inte särskilt positivt i våra öron.
Hur visar Paulus i v. 21, 22 på underordningens riktiga och viktiga förutsättningar?
Vilken är den första ordning vi alla måste komma in i?
2. I vilka två sammanhang talar Paulus i v. 23, 24 om att underordningens princip gäller?
3. Vilken kraft är det som driver fram denna ordning (v. 25 jfr även 5:2)?
Vems intresse står i förgrunden för den ”överordnade”?
4. Vilka ord i v. 28–30 visar på att denna utgivande kärlek tar sig uttryck i en positiv ansträngning?
5. Hur kan Fil. 2:5–7 och Matt. 12:46–50 kasta ljus över hemlig-

heten i v. 31, 32.

6. V. 33 sammanfattar den ordning Paulus talat om. På vilka sätt kan underordningen i ljuset av dagens text bli någonting positivt? (se t.ex. v. 21, 25, 29)

TILLÄMPNING

1. Det här med ordningen handlar om att ge plats för varandra, ställa den andre/andra i centrum.
Väg ord som ”prestige”, ”jämställdhet” och ”värde” mot detta tänkesätt!
Kan det ligga en befrielse i att inte behöva vara allt?
2. I verserna 28–31 behandlar Paulus kärlek och relationer realistiskt med tanke på problem, som kan uppstå.
Försök att konkretisera några situationer, där Paulus tankar kan vara vägledande?

Barn/föräldrar och tjänare/herrar

Ef. 6:1-9

Paulus går i dagens avsnitt vidare i konkret undervisning om kristet vardagsliv. Han tar upp relationerna mellan barn/föräldrar och mellan tjänare/herrar. Som i närmast föregående avsnitt om äktenskapet rör sig Paulus samtidigt på två plan. För att vi ska förstå texterna, är det nödvändigt, att vi upptäcker Paulus djupare motiveringar och håller det för ögonen. Alldeles som i texten om äktenskapet är det också viktigt att komma åt ordens innebörd och nyanser. Då minskar risken att läsa in sådant i Paulus framställning, som är främmande för hans tankegång. Om vi ser vad han verkligen säger, visar det sig, att han har mycket att säga också oss...

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Paulus uppmanar barnen att vara lydiga (v. 1).
Samtala om motiveringarna till den uppmaningen (v. 1-3)!
Vilken är själva poängen i hänvisningen till fjärde budet?
2. Vers 4 innehåller två förmaningar till föräldrar (fäder). Orden ”Herrans tukt och förmaning” har fått en sträv och negativ klang.
 - a. På vad sätt ”korrigerar” och mildrar den första uppmaningen den andra?
 - b. Vad kan föräldrar, som ställer höga krav på sina barn lära av vers 4?

3. Uppmaningarna till tjänarna (slavarna) motiveras på ett djupare sätt. Vilken är t.ex. den verkliga grunden för fruktan (jfr 5:21)?
Kan det ligga en befrielse i denna (se följande verser)?
4. I v. 5-7 pekar Paulus på olika drag i tjänandet. Samtala om hur hans uppmaningar kan underminera ett slavsamhälle.
5. Förmaningarna till tjänarna slutar – liksom förmaningarna till barnen – med ett löfte?
Vad kan ligga i detta?
6. Paulus uppmanar ”herrarna” att ”handla på samma sätt mot tjänarna”.
Vad är det typiska för det handlandet? (se v. 5-8, 9).
7. Hos Gud finns inte något anseende till personen. Kan vi av detta dra några slutsatser beträffande kopplingen människors värde och deras ställning/uppgift?

Helrustning från Gud

Ef. 6:10–18

I Efesierbrevet har nu Paulus satt punkt för sin undervisning om praktiskt kristet liv. Han har i det närmast föregående behandlat relationerna mellan man-hustru, barn-föräldrar och tjänare-herrar. Men aposteln kan inte sluta här. Kristet liv kommer inte automatiskt. Frågan om kraften till det nya livet (det liv som beskrivs i Ef. 4–6) är för Paulus avgörande. Därför pekar han på Guds kraft och knyter den till vapenrustningen. Kampen behöver inte sluta i kramp, för Guds resurser finns tillgängliga för varje kristen...

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Avsnittet Ef. 6:10–18 är fyllt av dramatik. Paulus sätter in oss mellan två stridande parter, Herren och fienden. Han tar upp dem i en viss ordning och beskriver fienden kortfattat (v. 10–12). Vad kan vi lära oss av detta?
2. Hela Guds vapenrustning, eg. ”helrustningen från Gud”, sätter oss i stånd att stå emot attackerna på den onda dagen. Den kan beteckna yttre och inre kriser i den enskilde kristnes liv eller världsläget i stort.
Vad kan uttrycket ”behålla fältet” konkret betyda (v. 13)?
3. I v. 14–17 räknar Paulus upp de olika delarna i helrustningen.
 - a. Varför räknar han upp dem i den ordning han gör?
 - b. Ge exempel på vad vart och ett av försvarsvapnen skyddar mot!

4. Att ta på rustningen har med bön att göra (v. 18).
 - a. Vad gör den ständiga bönen möjlig?
 - b. Kommentera orden ”ständig bön för alla de heliga”.
Vilka prioriterar Paulus i sin förbön? Jämför Jesus i Joh. 17.
5. Sätt in din bibelstudiegrupp i resurserna!
Var märker vi just nu angrepp? Be om seger på de punkter där det ser mörkt ut! Be tillsammans om utrustning för gruppen!

Bön och omsorg

Ef. 6:19–24

Paulus har i föregående avsnitt klargjort vilken kamp vi kristna är insatta i. Till sist slår han fast, att *bönen* är av avgörande betydelse för utgången. I samma andetag fortsätter han – i det som är dagens text – med några av de följder, som ett uthålligt bedjande för med sig. Här finns några saker ytterligare för oss att lära, innan det är dags att summera Efesierbrevet.

SAMTAL OCH TILLÄMPNING

1. Observera vad som är det allra viktigaste för Paulus del (v. 19–20)! Hur kunde det vara nödvändigt för honom att be om detta? Tänk efter, högt eller tyst, vad du skulle ta upp, om du som Paulus skulle skriva vad du önskar förbön för av dina kristna vänner.
2. Hur märker vi, att Paulus och efesierna betyder mycket för varandra (v. 21–22)? Jämför 1 Tess. 3:6–8!
3. Vad har omsorgen för samband med bönen? Vad skulle det betyda för dig att veta, att någon ber regelbundet för dig?

SUMMERING

Frid, kärlek och tro (Ef. 6.23) tillönskar Paulus till sist församlingen i Efesos och oss. Detsamma har han velat förmedla genom hela brevet. Han började med att tala om Guds räddningsplan och bad för att vi skulle upptäcka Guds seger i den. Jesus har gjort

oss levande och brutit ner skiljemuren mellan oss och det gamla gudsfolket. Gud samlar ett folk, vars tjänare Paulus blivit genom uppdrag, uppenbarelse och utrustning från Herren. Paulus bad för vår enhet. Samtidigt bad han om nådegåvor i funktion ibland oss. Som det nya gudsfolket uppmanas vi, att inte längre leva i orenhet, girighet och lögn. Vi får i stället uppfyllas av Anden och av lovsång. Bland oss ska en ny ordning råda, som kommer till uttryck i familjeliv och arbetsliv. Guds kraft står till vårt förfogande. Reaktionen hos den som lyssnar till och tar emot Paulus budskap kan bara bli en – att älska Herren Jesus Kristus (Ef. 6:24). *Är det också vår reaktion?*